

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple is shown in a close embrace on a couch. The man, with dark hair and a beard, is wearing a dark blue suit jacket over a white shirt. The woman has long blonde hair and is wearing a red spaghetti-strap dress, a necklace, and earrings. They are looking at each other with affection. In the background, a large window shows a city skyline at night with illuminated buildings. A small potted plant sits on a windowsill to the left.

Melanie Milburneová
Jedna noc
stačit nemůže!

MELANIE MILBURNEOVÁ

JEDNA NOC STAČIT
NEMŮŽE!

PŘEKLAD

ZUZANA ĽALÍKOVÁ

Milá čtenářko,

obvykle si tady povídáme o knížkách, které zrovna vycházejí. Tentokrát bych to ale chtěl pojmut jinak.

Autorkou příběhu Touze neporučíš! je Miranda Lee, jedna z nejzářivějších hvězd mezi všemi těmi jmény na obálkách mých knížek. Jestli dobře počítám, je to už její čtyřicátá sedmá kniha, kterou v češtině vydávám.

První vyšla roku 1995 a jmenovala se Trnitá cesta lásky.

Mirandiny příběhy jsou snadno rozpoznatelné. Obvykle se odehrávají v její milované rodné Austrálii a jsou členěny do spousty krátkých kapitol (ta poslední kniha jich má třicet), což jim dává spád. Hrdinky jsou obvykle „obyčejné“, takže žádné princezny či bohaté dědičky, a Miranda je velmi otevřená, když dojde na sex. Údajně je to typický rys Australanů obecně.

Rozhodně je to způsob psaní, kterým si Miranda Lee získala oblibu u milionů svých čtenářek po celém světě, pro něž své příběhy píše již od roku 1990.

A teď, proč o tom všem píšu. Dozvěděl jsem se totiž, že příběh s českým názvem Touze neporučíš! je úplně poslední, který se Miranda Lee rozhodla napsat a vydat v nakladatelství Harlequin. Že zkrátka usoudila, že je po dvaatřiceti letech načase odejít do spisovatelského důchodu. Myslím, že i za Vás jí můžu popřát, aby si ho užila co nejlépe. A společně určitě budeme doufat, že se s některými jejími knížkami, které doposud česky nevyšly, ještě setkáme!

S láskou

Váš Harlequin

Melanie Milburneová

**JEDNA NOC STAČIT
NEMŮŽE!**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
One Hot New York Night

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2021

Překlad:
Zuzana Lalíková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2021 by Melanie Milburne
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-8202-4 (EPUB)

ISBN 978-83-276-8203-1 (MOBI)

ISBN 978-83-276-8204-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Zoey ho spatřila hned, jak vešla do londýnského kongresového centra, kde se konala konference reklamních agentur. Finna O'Connella by si všiml každý – neustále ho obklopovala skupina okouzlených žen.

Bezmála dvoumetrový muž, který se o hlavu i ramena tyčil nad zástupy návštěvníků, působil dojmem, že by svou mohutnou postavou dokázal zastavit rozjetý vlak. A srdce každé ženy. Nebo přesněji ženy, která si nedá pozor a uvěří, že by mohla získat jeho srdce.

Tentokrát si však i Zoey dovolila chvilku slabosti a pohledem na Finna se pokochala. Navzdory nenávisti, kterou k němu chovala, nemohla popřít, že ten muž má co nabídnout – třeba svalnaté a opálené tělo, mocné vyrýsované nohy, neuvěřitelně široká ramena, ostře řezanou čelist nebo rozesmáté hnědé oči. V ostatních ohledech měl co dohánět. Kdyby se arogance studovala na univerzitách, Finn O'Connell by promoval s vyznamenáním.

Náhle Finn zvedl hlavu a zadíval se přímo na ni, jako by snad její pohled vycítil. Mírně svrátil tmavá obočí. Zoey byla v tu chvíli vděčná, že se nikdy neuměla moc červenat, protože by se okamžitě prozradila.

Finn povytáhl koutek rtů v úsměvu, z něhož se celá zachvěla. Byl to úsměv dobyvatele, muže, který moc dobře ví, co chce a jak toho dosáhne.

Opustil skupinku svých obdivovatelek a odhodlaně zamířil k Zoey. Věděla, že by se měla otočit na patě a rozběhnout se k nejbližšímu východu, utéct někam hodně daleko, nohy jí však vypověděly poslušnost. Připadalo jí, jako by přimrzla na místě, uvězněná pod tíhou jeho tmavě hnědých očí, které jako by dokázaly nahlédnout do hlubin její duše.

Dávala si záležet, aby se s ním nikdy neocitla o samotě, protože sama netušila, jestli by ho v takovém případě uhodila, nebo se mu naopak vrhla k nohám. Netušila, proč na ni ze všech lidí na světě takhle působí právě on. Byl až příliš sebevědomý, příliš okouzlující, příliš uhlazený. Příliš dokonalý.

To už byl Finn u ní. Zastavil se tak blízko, že Zoey ucítila vůni citronových podtónů jeho vůně po holení a všimla si pobaveného lesku v jeho očích.

„Dobré ráno, slečno Brackenfieldová.“

Jeho výsměšně formální tón jen podnítil její nenávisť. Krev jí bublala v žilách, až se Zoey začala bát, že snad vybuchne. Narovnal se a s přísným výrazem sem se mu zadívala přímo do očí.

„Vypadá to, že se teď nebudeš dobrý měsíc nudit,“ prohlásila znechuceně a stříhla pohledem ke skupině žen, které na něj stále čekaly.

To už se na ni naplno zazubil a oči mu zasvítily jako dva diamanty.

„Jak málo mi věříš! Už za týden bych neměl co na práci,“ opáčil pobaveně.

Jeho hlas, hluboký, sexy baryton, jí evokoval zmučlané příkrývky, zpocená těla, trhaný dech a ukojené potřeb. Potřeb, které Zoey už týdny a měsíce usilovně ignorovala a hodlala v tom pokračovat...

Finn, který se v ní zjevil jako ztělesnění všech hříchů, jí to však nijak neulehčoval.

Jeho společnost ji vždy dokázala vyhodit z rovnováhy. Rozvahu, kterou si uměla udržet za jakékoli

situace, vystřídala v jeho přítomnosti touha mu jednu vlepit na ten obličej, který by mu záviděli i modelové z přehlídkových mol, a ječet na něj jednu vulgaritu za druhou.

Nadzvedla bradu a zadívala se mu přímo do očí.

„Člověk si skoro říká, jestli sis nenechal nainstalovat do ložnice otočné dveře,“ rýpla si.

Finn na okamžik sklopil zrak k jejím ústům a Zoey při pohledu na jeho sebejistý úsměv opět proletěl tělem záchvěv vzrušení.

„Můžeš se kdykoli stavit a přesvědčit se o tom na vlastní oči,“ navrhl jí zastřeným hlasem.

Zoey si strhla kabelu z ramene, jenom aby zaměstnala ruce. Srdce jí vynechalo úder, pak dva, tři, jako by si náhle uhnala vážný případ arytmie.

„Na tuhle hlášku ti ženy opravdu skáčou?“ vysmála se mu. Kdyby jí hlas ochladl ještě o stupínek, bylo by potřeba zapnout v kongresovém sálu topení.

„Pokaždé.“ Jeho úsměv cítila na zátylku jako polhazení. Pomalu ji opouštěla pevná vůle.

Bylo jí naprosto jasné, proč si získal pověst svůdníka – z jeho vysportovaného těla sálalo osobní kouzlo – přesto mu chtěla odolat, i kdyby už nikdy ničeho jiného nedokázala. Upjatě se pousmála.

„No, raději už půjdu, ať se těm tvým nadšeným fanynkám nezačne stýskat,“ oznámila.

Otočila se k odchodu, když ji náhle lehounce sevřel zápěstí. Jako by jí tělem projel elektrický výboj.

Téměř okamžitě ruku stáhl, jeho dotek však na ruce cítila i dlouho poté. Šířil se jí tělem, rozechvíval ji a mravenčil jí na zádech.

„Myslel jsem, že přijede i tvůj táta. Nebo jsem se tu s ním jen minul.“ Finn se krátce rozhlédl po sálu a opět se na ni zadíval. „Nedávno mi psal, že bychom se mohli sejít a posedět u kávy.“

Zoey si nedovedla představit, o čem by si Finn

mohl s jejím otcem povídat. Pojilo je jen to, že oba řídili reklamní agenturu. A co se kávy týče, no, kéž by byl její otec závislý jen na kofeinu.

Nebylo žádným tajemstvím, že se také rád napije – už několikrát se na veřejnosti zostudil v podroušeném stavu, přestože se usilovně snažila, aby jeho závislost nepoškodila rodinnou firmu.

Reklamní agentura Brackenfield jí měla jednoho dne patřit. Vybuodovala si v ní kariéru od píky a vše si tvrdě odpracovala. Udělala by téměř cokoli, jenom aby společnost šlapala jak hodinky a bohužel to občas znamenalo i řešit nepříjemné situace způsobené jejím otcem – který si právě teď léčil další z dlouhé řady kocovin způsobených nadměrným pitím mnohem tvrdších nápojů než kávy.

„Táta... dnes pracuje z domova.“

„V tom případě bychom si mohli sednout na kafe spolu,“ navrhl nečekaně.

„Mám moc práce.“ Zoey zvedla hlavu a podezíravě přimhouřila oči. „Nevěděla jsem, že jste s mým tátou takoví velcí kamarádi.“

Tajuplně se pousmál. „Obchodní rivalové se přece můžou v osobním životě přátelit, ne?“

„Tomu nevěřím.“ Zoey si promnula gumový náramek na zápěstí, který u vstupu dostávali všichni návštěvníci reklamní konference.

Jedno však věděla jistě – s Finnem O’Connellem by se *nikdy* přátelit nemohla. Byl to sukničkář a s takovými Zoey skončila. Nadobro.

Přetáhla si dlouhý rukáv přes zápěstí, aby odolala nutkání si ho neustále samou nervozitou škrábat.

Už několik měsíců se jí žádný muž nedotkl. Proč jen na ni tak silně působí právě Finnův dotek?

Nemohla popřít, že je to přitažlivý muž. Vysoký, štíhlý, vyrýsovaný, s olivovou, tmavě opálenou pletí. Působil v každém ohledu jako kultivovaný

a uhlazený úspěšný podnikatel. Navzdory velkému jmění se na dnešní příležitost oblékl ležérně – stejně jako většina návštěvníků konference. Široká ramena mu zdůrazňoval bavlněný pulovr s kulatým výstřihem a dlouhé silné nohy mu obepínaly námořnicky modré bavlněné kalhoty.

I v neformálním oblečení platil však Finn ve své oblasti podnikání za dravce. Byl cílevědomý a nemilosrdný a získával tak lukrativní zakázky, až Zoey pěníla závistí.

Cítala, jak z Finna sála jeho moc. Vnímala jeho blízkost tak, jak se jí o tom s jinými muži mohlo jen zdát. Znala se s ním už léta a několikrát na sebe na konferencích zástupců reklamních agentur narazili.

Před několika měsíci spolu soupeřili o zajímavého klienta a doteď zuřila, že ho získal právě Finn – hlavně protože měl ve správní radě společnosti, o niž oba usilovali, svou velmi dobrou známu.

„Doslechl jsem se, že bys ráda spolupracovala s Frascatellim,“ prohodil Finn s nečitelným úsměvem. „Leonardo Frascatelli se pro svou kampaň rozhoduje jen mezi třemi reklamními agenturami. Vypadá to na bitvu mezi přáteli.“

Zoey na něj zůstala hledět. Žaludek jí poklesl. Snad jí tím nechce říct, že se o tu zakázku bude také ucházet? Vzhledem k tomu, že proti ní stáli pouze dva další kandidáti, věřila, že má šanci uspět. Pokud však bude jejím soupeřem Finn? Netušila, jak by takový boj mohl skončit.

Italský hotelový řetězec by pro ni představoval největšího klienta, pro něhož kdy pracovala, a pokud by zakázku od něj získala, veškeré starosti o budoucnost firmy, kterou otec ohrožoval svými opileckými výstupy, by mohla hodit za hlavu. Konečně by otci dokázala, že má na to, aby firmu převzala. Špičkou jazyka si olízla rty suché jako písek na Sahaře a srdce

jí bylo tak rychle, až se bála, že jí snad vyskočí z hrudi. *Nemohla* o zakázku od Frascatelliho přijít.

Nepřicházelo to v úvahu.

A už vůbec nehodlala připustit, aby prohrála s Finnem O'Connellem.

Ještě dnes večer se chystala odletět do New Yorku, kde ji následujícího odpoledne čekala prezentace před potenciálním klientem. Veškeré podklady měla uložené v přenosném počítači v cestovní tašce, kterou si odložila v šatně konferenčního centra.

Pokud se ovšem o zakázku na reklamní kampaň pro hotely Frascatelli uchází i Finn, znamená to snad, že do New Yorku poletí spolu?

„Nenapadá mě jediný důvod, proč bych se s tebou měla přátelit,“ odsekla.

„Myslel jsem, že máš větší představitost,“ opáčil a dlouze si ji prohlédl. „Mě takových důvodů napadá celá řada.“

Zoey mu věnovala pohled, který by zahnal na útěk i roj rozzuřených vos.

„Nechci se ani domýšlet, jaké absurdity ten tvůj mozek vymyslel. Tedy za předpokladu, že jsi schopný aspoň na chvíli přestat myslet na prasečinky,“ rýpla si, protože o Finnovi bylo známo, že nemá o zájem žen nouzi.

Finn se hlasitě, srdečně rozesmál, až ji z toho zvuku příjemně zamrazilo po zádech.

Proč jen musí být tak neuvěřitelně přitažlivý? Proč nemůže mít aspoň jednu fyzickou vadu? povzdechla si Zoey v duchu.

První, čeho si na něm kdysi všimla, byl jeho melodický hlas. Klidně by mohl nahlas číst tu nejnudnější zprávu o stavu firemních financí a Zoey by visela na každém jeho slovu.

Při pohledu do jeho usměvavých tmavě hnědých očí jí pobavením nad tou myšlenkou zacukaly

koutky, protože se roky usilovně snažila Finnovu kouzlu odolat.

Měl dokonale vytvarované rty, ani tenké, ani silné, tak akorát. Ta ústa měla v každé své křivce vepsané erotické přísliby. Zoey věděla, že by se měla od těch úst držet co nejdál. Nehodlala se zařadit na konec dlouhého seznamu žen, s nimiž skončil v posteli.

„Raději nechci ani popisovat, na co všechno myslím.“ Líně se pousmál a dodal: „Možná by tě to šokovalo.“

Skoro ho ani neposlouchala, protože se ještě stále nevzpamatovala z jeho lenivého úsměvu. To místo mezi nohama se jí zachvělo. Proklínala se za to, jak je slabá. No a co, že je ten muž tak sexy? No a co, že jí jediným svým pohledem připomíná, že je žena a on muž?

Musela mu odolat. Nechtěla se stát jen dalším zářezem na jeho posteli, netoužila po románku, po němž by Finn nevyhnutelně zapomněl, že Zoey existuje.

„Nemáš mě čím šokovat, Finne,“ oznámila mu. „Jsi tak předvídatelný, až se s tebou člověk nudí.“

To nebyla tak docela pravda. Z žádného jiného muže nebyla tak nervózní, protože netušila, co od něj má čekat. V jednom kuse ji překvapoval svými vtípnými a pohotovými průpovídkami.

Bůh jí odpusť, ale jejich vzájemné špičkování ji moc bavilo. Udržovalo ji v pozoru a těšila se na každé další kolo, protože byl jedním z mála, kdo se svou bystrostí a pohotovostí Zoey vyrovnal.

Finnovi zaskvíly oči, jako by před něj Zoey svými lehkovážnými slovy přdestřela výzvu, které nedokázal odolat.

„Tak dobře. Očividně se budu muset víc snažit, aby sis o mně zlepšila mínění.“ Věnoval jí další úsměv, který cítila až v prstech u nohou.

„Finne!“ Náhle k němu přiběhla mladá blondýnka v lodičkách na vysokých podpatcích. Dokonale

upravenou rukou mu nabídla navštívenku. „Zapomněla jsem ti dát své číslo. Zavolej mi, mohli bychom se sejít.“

Finn si od ní s úsměvem převzal kartičku a schoval si ji do kapsy kalhot.

„Ozvu se,“ slíbil jí.

Mladá žena se v tu chvíli rozzářila, jako by vyhrála v loterii, zamávala Finnovi a vrátila se ke svým rozesmátým kamarádkám.

Zoey obrátila oči v sloup a ukazovákem namířeným na svá otevřená ústa předstírala dávení. Poté se zadívala Finnovi přímo do očí.

„Tohle myslíš vážně?“ obořila se na něj.

„Je to stážistka. Zaučuju ji,“ vysvětlil.

Zoey zdusila cynický smích. Nemohla se rozhodnout, co ji rozčiluje víc – zda jeho naprosto vážný výraz, nebo přesvědčení, že mu na takovou hloupou výmluvu Zoey skočí.

„Budeš ji zaučovat v zasedačce, nebo v ložnici?“ zeptala se sladkým hláskem.

Ani na okamžik od ní neodtrhl oči a koutky úst mu zacukaly pobavením.

„Lichotí mi, že žárlíš. Kdo by to byl tušil, že za tou tvou maskou ledové královny se skrývá žena, která mě tolik chce?“ pronesl poklidně.

Zoey sevřela ruce v pěst. Každou vteřinou v ní narůstal vztek. Viděla rudě a končetiny jí ztuhly, jako by se náhle proměnily v suché větve dávno mrtvého stromu.

Bavilo ho provokovat ji – viděla mu to na očích. Líbilo se mu rozčilovat ji a nikdy k tomu nepromarnil jedinou příležitost. Pohrával si s ní jako kočka s myší a Zoey mu to dovolila.

Jak by si ho ovšem mohla nevšímat? Jak by ho mohla nebrat na vědomí? Muž jako Finn se nedá jen tak ignorovat. Drásal jí nervy. Jak ráda by ho koplá do holeně. Jak ráda by mu nehty – které nutně potřebovaly péči manikérky – rozškrábala obličej.

A, bůh při ní stůj, jak ráda by s ním strávila noc, jenom aby zjistila, jestli je opravdu tak náruživý a pozorný milenec, jak se o něm povídá.

Ne že by mu hodlala podlehnout. Toho dne, kdy ji její přítel Rupert podvedl, s muži skoncovala. Svému bývalému partnerovi dala vše, co mohla, a vůbec nečekala, že by ji někdy zradil. O to větší šok pro ni byl, když zjistila, že ji podvádí. O vztahy se všemi komplikacemi, které je provázejí, proto už nestála.

Kdykoli se však ocitla nablízku Finnu O'Connellovi, její tělo zpozornělo. Vnímala jeho přítomnost – stačil jeho jediný pohled a kůže jí mravenčila a v podbřišku cítila slastné tepání. Byla však rozhodnutá mu odolat. Vyspat se s nepřitelem by jí k ničemu nebylo.

Zoey mu věnovala mrazivý pohled a prudce oddechovala, jak usilovně se snažila potlačit vztek.

„Nevyspala bych se s tebou, ani kdybys mi za to platil,“ ucedila rozezleně.

V očích mu tančily pobavené ohníčky a jeho sebevědomý úsměv jí lezl na nervy.

„Zlato, snad si nemyslíš, že mám potřebu za sex platit?“ prohlásil pobaveně.

Přistoupil k ní, dvěma prsty jí nadzvedl bradu a zadíval se jí do očí.

„Cítíš to?“ zavrčel chraplavě, aniž by od ní odtrhl tmavě hnědý pohled.

„Co-co mám cítit?“ Zoey se vůbec nelíbilo, jak jí zakolísal hlas a rozbušilo se jí srdce. V místech, kde se jí dotýkal, jí tvář hořela.

Finn ji pohladil po bradě. Na rtech ji zalechtal jeho dech a propletl se s jejím.

„Napětí mezi námi. Vnímám ho od chvíle, kdy jsi přišla,“ svěřil se jí zastřeným hlasem.

Nikdy by mu nepřiznala, že to napětí vnímá stejně jako on a že nemůže jeho existenci popřít.

Nenápadně polkla. Srdce jí bušilo stále rychleji

a celá se chvěla, jako by se jí dotkl na citlivém místě mezi stehny místo na bradě.

Proč od něj nedokážu odstoupit? Proč mu jednu nelísknu na tu jeho samolibou tvář?

Jako by ji uchvátil, seslal na ni smyslné kouzlo a uhranul ji dotekem palce na bradě. Pokoušel ji svou blízkostí a probouzel v ní netušené touhy. Palčivě vnímala jeho dotek, cítila ho na bradě jako cejch, jímž jako by si ji označoval za svou.

Už měsíce neměla sex. Po pravdě ji celé týdny ani nenapadlo, že by s mužem opět strávila noc. Teď se jí naopak před očima míhaly představy s Finnem v hlavní roli, jak leží propletení na zmuchlaných příkrývkách, těla se jim lesknou potem a chvějí se nadpozemskou rozkoší.

Neměla nejmenších pochyb, že právě takové by to s Finnem bylo. Už jen svou blízkostí v ní probouzel touhu – živočišný chtíč, který se bezúspěšně snažila potlačit.

Sebrala poslední zbytky pevné vůle a odstoupila od něj.

„To se ti jen něco zdá.“ Olízla si rty a promnula si bradu, jež pulzovala vzpomínkou na jeho dotek. Samým rozčilením přimhouřila oči.

„Jestli se mě ještě někdy dotkneš, nenesu zodpovědnost za to, co se stane,“ varovala ho.

Předstíral, že se celý třese hrůzou, oči se mu však leskly pobavením.

„Jedno ti povím, zlato. Ještě mě budeš prosit, abych se tě dotkl,“ slíbil jí. „Tím si můžeš být jistá. *Ciao.*“

S těmi slovy se otočil na patě a odešel.

Zoey drtila stoličky. Nenáviděla ho o to víc, že měl nejspíš pravdu.